

Detektivní žánr vznikl už v polovině 19. století, ale nezdá se, že by mu docházel dech. Právě naopak, na literární scéně se objevují stále noví autoři a mnozí z nich dokáží i tolika pravidly svázaný žánr jako je detektivka zajímavě ozvláštnit. Detektivka je také většinou úzce svázána s prostředím, v němž se odehrává. Tato práce si klade za úkol zjistit, zda existují jasná specifika pro sicilskou detektivku. Vybrali jsme si dva autory, jejichž detektivky jsme podrobili podrobnějšímu rozboru. Prvním je Leonardo Sciascia, který rozhodně není typický autor detektivek, ale jeho dva romány *Il giorno della civetta* a *A ciascuno il suo* vzbudily nejen pozornost kritiků a čtenářů, pokud jde o problémy spojené s mafií, ale jsou i novátorské z hlediska žánru. Druhým nemůže být nikdo jiný než v současnosti asi nejpopulárnější italský spisovatel Andrea Camilleri. Také v jeho případě jsme si zvolili k analýze dva z jeho prvních románů *La forma dell'acqua* a *Il cane di terracotta*.

Práce je rozdělena na dvě větší části, z nichž ta první je obecnějšího rázu. V její první kapitole krátce načrtáváme historii detektivního žánru a jeho charakteristiku. Detektivka je žánr milovaný i zatracovaný, tak se podíváme na argumenty jejich apologetů i odpůrců. Uvádíme také možná rozdělení, jednak na detektivku evropskou a anglosaskou, k němuž se přiklání Camilleri, jednak dělení běžnější v české odborné literatuře na detektivku klasickou a romány americké drsné školy.